

jabho = astjalissele mitte alwa sanna, waid
parrandas agga temma hawa — ka em-
manda wasto ta ei lausand sest ühtegi.

Ugga sedda heldem ta olli, sedda wal-
lusam tundis emmand omma süüd, ja sest
woib arwata, et temma südda weel mitte
üsna riklutud ei olnud; sepärrast ka se-
samma wallo temina meleparrandaja ja
hinge peästja olli. Ugga noor mees jäi
weel üllemeelsemaks, ja se õn, et ta kol-
matkorda peäsis, aias tedda, weel julge-
minne pattud teggema — Temma süd-
dant kül weel kangem patto = õnnetus, ehk
essite pörgo waew peab sullatama.

Ka tüdrukto meel sai halledaks selle is-
sanda kannatusse pärrast, ja tulli andeks
palluma, sest temmagi teadis sest. Nenda
aiab Jummalta waim inimesse ennese
süddame tunnistusse löbbi tedda omma
süüd tundma ja se tundmisse löbbi omma
meelt parrandama, kui inimenne isse ag-

ga nattu ke temma juhhatamisse heält wot-
tab luulda.

Oh, sepärrast tagganege kohhe pattust,
kui pat hirmo teeb! Sest igga pat rõ-
mustab — agga sesamma rõmo sees on
kibrot, mis surretab. Ja nenda, kuida
need keigeturiemad ussid seddawisi lodud
on, et nemmad kollinat tewad, kui tulle-
wad, sepärrast, et igga loom nende eest
hoiaks — nenda ka patto hirm inimnest
peab ärratama temma patto = unne seest;

Sest esmalt lai on patto te,
Seäl polle muud kui rõmo;
Kül agga pärrast waewane,
Täis kartust ja täis hirmo.
Ja taewa te on essite
Järsk, kitsas, waewaline —
Süs ifka enam tassane,
Ja winaaks rõmolinne.